

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ.....**240**...../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....**29 ທັນວາ 2021**.....

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມຢາສູບ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 36/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງ ເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມຢາສູບ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 16/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2021.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມຢາສູບ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 36 / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16 / 11 / 21

ມະຕິ
ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມຢາສູບ
(ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2020) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 2 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມຢາສູບ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະຕອນເຊົ້າຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 12 ພະຈິກ 2021 ແລະ ຕືກພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ໃນວາລະຕອນບ່າຍຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມຢາສູບ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປອ ໄຊສິມພອນ ພິມວິຫານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 09 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມຢາສູບ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ ວຽກງານຄວບຄຸມຢາສູບ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນ ການຊົມໃຊ້ຢາສູບ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ, ປົກປ້ອງ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ພົນລະເມືອງ ມີສຸຂະພາບດີ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມຢາສູບ

ຢາສູບ ແມ່ນ ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ຖືກປຸງແຕ່ງຈາກໃບຢາສູບ ທັງໝົດ, ບາງສ່ວນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບຮູບແບບອື່ນ ທີ່ມີສານນິໂຄຕິນເປັນສ່ວນປະກອບ ຊຶ່ງເປັນທາດເບື້ອ ແລະ ເປັນສິ່ງເສບຕິດ.

ການຄວບຄຸມຢາສູບ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການໃນການ ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຈຳໜ່າຍ, ຊື້ ຂາຍ, ໂຄສະນາ ສົ່ງເສີມ ແລະ ອຸປະຖຳ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ, ພິມຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ, ສະຫຼາກ, ສະຖານທີ່ຫ້າມສູບຢາ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການຊົມໃຊ້ຢາສູບ, ຜົນຮ້າຍທີ່ເກີດຈາກການຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ ແລະ ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສູບມືສອງ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການຊົມໃຊ້ຢາສູບ ໝາຍເຖິງ ການສູບ, ຄ້ຽວ, ອີມ, ຕົມ, ດູດ, ກິນ, ສູດ, ຖຸນ, ທາ, ຮິມ ຫຼື ພິມເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍ ໂດຍຜ່ານປາກ ຫຼື ດັງ ຫຼື ວິທີການອື່ນ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດຄວັນ ຫຼື ບໍ່ເກີດຄວັນ;
2. ຄວັນຢາສູບມືສອງ ໝາຍເຖິງ ຄວັນຢາສູບທີ່ພິມອອກຈາກຜູ້ສູບຢາ ຫຼື ຄວັນອອກຈາກກອກຢາສູບທີ່ຈຸດປະໄວ້;

3. ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສຸບມືສອງ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ບໍ່ສຸບຢາ ໄດ້ຮັບຄວັນທີ່ພົ່ນອອກຈາກຜູ້ສຸບຢາ ຫຼື ຄວັນອອກຈາກກອກຢາສຸບທີ່ຈຸດປະໄວ້;
4. ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບຮຽນແບບ ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນຄ້າຍຄືຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;
5. ເຄື່ອງຈັກຂາຍຢາສຸບແບບອັດຕະໂນມັດ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງຈັກຂາຍຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ທີ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ ສາມາດຊື້ໄດ້ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເງິນສົດ, ຢອດຫຼຽນ ຫຼື ບັດສະເພາະ;
6. ຜູ້ປະກອບການ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຂາຍຍົກ, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຊື້ ຂາຍຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;
7. ຢາສຸບນອກລະບົບ ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບທີ່ລັດບໍ່ເກືອດຫ້າມ ແຕ່ມີການຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຊື້ ຂາຍ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
8. ຢາສຸບເຖື່ອນ ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຊື້ ຂາຍ;
9. ການອຸປະຖຳຈາກອຸດສາຫະກຳຢາສຸບ ໝາຍເຖິງ ການປະກອບສ່ວນທຸກປະເພດ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຜ່ານກິດຈະກຳ ຫຼື ວິທີການໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ການອຸປະຖຳການສຶກສາ, ກິລາ, ສິລະປະ, ວັນນະຄະດີ, ອຸປະກອນການແພດ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ປຸກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ ເພື່ອຈູງໃຈ ຫຼື ສົ່ງເສີມການຂາຍ ແລະ ການຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;
10. ການໂຄສະນາຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ໝາຍເຖິງ ການນຳສະເໜີ ດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ເພື່ອຈຸດປະສົງ ຊຸກຍູ້, ຈູງໃຈ, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ຊື້ ຫຼື ຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ໂດຍຜ່ານບຸກຄົນ, ສິ່ງສົ່ງພິມ, ໂທລະພາບ, ວິທະຍຸ, ຮູບເງົາ, ການສື່ສານດ້ານເອເລັກໂຕຣນິກ, ສື່ສັງຄົມອອນລາຍ, ວິດີໂອ, ໂທລະສັບ, ການຕິດປ້າຍ, ກະດານຂ່າວ, ການວາງສະແດງຮູບພາບ ຫຼື ຕົວແບບ, ການວາງຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ຢູ່ຈຸດຂາຍ, ກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ ແລະ ວິທີການອື່ນ;
11. ພາຍໃນອາຄານ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ທີ່ມຸງດ້ວຍຫຼັງຄາ, ແອັມດ້ວຍຝາ ຫຼື ບໍ່ມີຝາຖາວອນ ຫຼື ຊິ່ວຄາວ ລວມທັງລະບຽງ, ລິຟ, ຂັ້ນໄດ, ບ່ອນຮັບແຂກ, ອາຄານຕໍ່ເຕີມ, ຫ້ອງອາຫານ, ຫ້ອງນໍ້າ, ຫ້ອງນັ່ງຫຼິ້ນ, ເທິບ, ຕູບ ແລະ ອື່ນໆ;
12. ການຈິດແຈ້ງເອກະສານກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ ໝາຍເຖິງ ການແຈ້ງຈຳນວນຜະລິດຕະພັນຢາສຸບທີ່ຈະນຳເຂົ້າ ພ້ອມດ້ວຍຕົວຢ່າງ, ສ່ວນປະກອບ, ສ່ວນປະສົມຂອງແຕ່ລະຍີ່ຫໍ້ ແລະ ສານທີ່ເກີດຈາກການຜິດໄໝ.

ມາດຕາ 4 (ບັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ

ລັດ ສົ່ງເສີມວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ດ້ວຍການ ສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ.

ລັດ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ມາດຕະການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການເພີ່ມອາກອນ ແລະ ລາຄາ, ການພິມຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ, ການຫ້າມໂຄສະນາຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ, ການກຳນົດສະຖານທີ່ຫ້າມສຸບຢາ, ຈຳໜ່າຍ, ຊື້ ຂາຍ ຢາສຸບ ລວມທັງ ບໍ່ສົ່ງເສີມໃນການສ້າງຕັ້ງໂຮງງານ ແລະ ບໍລິສັດຢາສຸບຂຶ້ນໃໝ່.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ ໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມ ໃຫ້ທົ່ວສັງຄົມ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ເພື່ອສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ເຫັນໄດ້ຜົນຮ້າຍຂອງການຊົມໃຊ້ຢາສຸບ ແລະ ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສຸບມືສອງ ດ້ວຍການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ການຈັດຕັ້ງ

ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຫຼື ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄວບຄຸມຢາສຸບ ລວມທັງ ສິ່ງເສີມໃຫ້ຊາວກະສິກອນປູກພືດເສດຖະກິດຊະນິດອື່ນທີ່ແທນການປູກຢາສຸບ.

ລັດ ປົກປ້ອງນະໂຍບາຍທາງດ້ານສຸຂະພາບຈາກການແຊກແຊງ ຂອງອຸດສາຫະກຳຢາສຸບໃນທຸກຮູບແບບ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ

ວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມຢາສຸບ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
2. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນການປະຕິບັດຕາມການກຳນົດສະຖານທີ່ຫ້າມ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ສຸບຢາ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
4. ຮັບປະກັນໃຫ້ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ປອດຄວັນຢາສຸບ, ສາມາດເຂົ້າເຖິງການບໍລິການບຳບັດອອກຢາສຸບ ແລະ ບິນປົວເມື່ອໄດ້ຮັບຜົນຮ້າຍຈາກການຊົມໃຊ້ຢາສຸບ ແລະ ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສຸບມື້ສອງ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
6. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄວບຄຸມຢາສຸບ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ພັນທະກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ

ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ສັງຄົມ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີພັນທະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ດ້ວຍການເປັນແບບຢ່າງໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຢາສຸບ, ເປັນເຈົ້າການສຶກສາອົບຮົມ, ແນະນຳຜູ້ຢູ່ໃກ້ຄຽງ ຫຼື ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນໃຫ້ເຫັນໄດ້ຜົນຮ້າຍຈາກການຊົມໃຊ້ຢາສຸບ ແລະ ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສຸບມື້ສອງ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພົວພັນກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ.

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກວິຊາການ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການສ້າງ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຫັນສະໄໝ, ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມຢາສຸບ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ປະເພດ, ຊະນິດ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ແລະ ຜົນຮ້າຍຂອງຢາສຸບ

ໝວດທີ 1

ປະເພດ ແລະ ຊະນິດ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ

ມາດຕາ 9 ປະເພດຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ

ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ມີ ສອງປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບແບບອຸດສາຫະກຳ;
2. ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບແບບຫັດຖະກຳ.

ມາດຕາ 10 ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບແບບອຸດສາຫະກຳ

ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບແບບອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບທີ່ຜະລິດ ດ້ວຍເຄື່ອງຈັກໃນໂຮງງານ ຊຶ່ງສາມາດຜະລິດໄດ້ເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ.

ມາດຕາ 11 (ບັບປຸງ) ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບແບບຫັດຖະກຳ

ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບແບບຫັດຖະກຳ ແມ່ນ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ທີ່ຜະລິດດ້ວຍມື ຫຼື ການນຳ ໃຊ້ເຄື່ອງມືແບບປະຖົມປະຖານ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານການຄ້າ.

ມາດຕາ 12 (ບັບປຸງ) ຊະນິດຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ

ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ມີຫຼາຍຊະນິດ ເຊັ່ນ ຢາເສັ້ນ, ຢາຊອງ, ຢາຊີກາ, ຢາສຸບໄຟຟ້າ ລວມທັງ ຢາສຸບແບບອາຍລະເຫີຍ, ຊີຊາ ຫຼື ບາຮາກ ແລະ ຢາສຸບຊະນິດອື່ນ.

ໝວດທີ 2

ຜົນຮ້າຍຂອງຢາສຸບ

ມາດຕາ 13 (ບັບປຸງ) ຜົນຮ້າຍຕໍ່ສຸຂະພາບ

ການຊົມໃຊ້ຢາສຸບ ມີຜົນຮ້າຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ຢາສຸບ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຄວັນຢາສຸບມີ ສອງ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຊຶ່ງມີຄວາມສ່ຽງໃນການເປັນພະຍາດຮ້າຍແຮງ ເຊັ່ນ ພະຍາດ ມະເຮັງ ປອດ, ຫົວໃຈ-ເສັ້ນເລືອດ, ເສັ້ນເລືອດໃນສະໝອງຕີບ, ຕັນ, ແຕກ, ລະບົບຫາຍໃຈຊໍາເຮື້ອ, ລະບົບລະລາຍ, ລະບົບປະສາດ, ເປົາຫວານ, ຄວາມດັນເລືອດສູງ ແລະ ພະຍາດອື່ນ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ການເປັນພິການຂອງອະໄວຍະວະ ໃດໜຶ່ງ ແລະ ການເສຍຊີວິດກ່ອນໄວອັນຄວນ.

ມາດຕາ 14 ຜົນກະທົບຕໍ່ຄອບຄົວ

ການຊົມໃຊ້ຢາສຸບ ມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສະມາຊິກຂອງຄອບຄົວ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ. ຄອບ ຄົວ ຍັງຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍເງິນເຂົ້າໃນການຊື້ຢາສຸບ ແລະ ບິນປົວພະຍາດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງເປັນການເພີ່ມພາລະແບກຫາບ ຂອງຄອບຄົວ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ຜົນກະທົບຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ການຊົມໃຊ້ຢາສູບ ເປັນການທຳລາຍສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ, ຜູ້ຜະລິດ ທັງເພີ່ມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ຊຶ່ງເປັນຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ເປັນການທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ.

ພາກທີ III

ການຄວບຄຸມຜະລິດຕະພັນຢາສູບ

ໝວດທີ 1

ການຄວບຄຸມ ການຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງຜ່ານ, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຊື້ ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມການຜະລິດ

ການຜະລິດຢາສູບແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ປະຕິບັດ ຕາມການກຳນົດຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຄວບຄຸມຢາສູບ ເປັນຕົ້ນ ມາດຕະຖານການຜະລິດ, ວັນ, ເດືອນ, ປີຜະລິດ, ຕິດສະແຕມອາກອນ, ການພິມຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫຼາກ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມການ ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ສົ່ງຜ່ານ

ການນຳເຂົ້າຜະລິດຕະພັນຢາສູບ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ, ຊື້ ຂາຍ ໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ, ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຊັ່ນ ການອະນຸຍາດ, ການພິມຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫຼາກ, ວັນ, ເດືອນ, ປີຜະລິດ ແລະ ຕິດສະແຕມພາສີ ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນຢາສູບ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ, ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງປະເທດ ຜູ້ນຳເຂົ້າ.

ການສົ່ງຜະລິດຕະພັນຢາສູບ ຜ່ານ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງເອກະສານກ່ຽວກັບການສົ່ງຜ່ານນັ້ນ ໃຫ້ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ.

ສຳລັບຜະລິດຕະພັນຢາສູບທີ່ນຳເຂົ້າ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ, ຊື້ ຂາຍ ຢູ່ຮ້ານຄ້າປອດພາສີ ຕ້ອງມີຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫຼາກ ຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມການ ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຊື້ ຂາຍ

ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ ທີ່ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຊື້ ຂາຍ ໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫຼາກ, ວັນ, ເດືອນ, ປີຜະລິດ, ຕິດສະແຕມອາກອນ ແລະ/ຫຼື ສະແຕມພາສີ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຈຳໜ່າຍ ແລະ ຊື້ ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ ໃນ ສປປ ລາວ ລວມທັງຂາຍຍົກ ແລະ ຂາຍຍ່ອຍ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ.

ໝວດທີ 2

ພັນທະຂອງຜູ້ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຊື້ ຂາຍ
ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ

ມາດຕາ 19 (ບັບປຸງ) ພັນທະຂອງຜູ້ຜະລິດ

ຜູ້ຜະລິດ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຢາສຸບ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ພິມຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫຼາກ, ວັນ, ເດືອນ, ປີຜະລິດ ແລະ ຕິດສະແຕມອາກອນ ໃສ່ ຊອງ, ຕຸດ, ຫີບ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;
3. ລາຍງານຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບສ່ວນປະກອບ, ສ່ວນປະສົມ, ຈຳນວນຜະລິດຕະພັນຢາສຸບຂອງແຕ່ລະຍີ່ຫໍ້, ການຕະຫຼາດຢາສຸບ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຕະຫຼາດຢາສຸບ ແລະ ສານທີ່ເກີດຈາກການເຜົາໄໝ້ ພ້ອມດ້ວຍຕົວຢ່າງໃຫ້ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ສອງຄັ້ງຕໍ່ປີ ເພື່ອດຳເນີນການກວດສອບ ແລະ ເປີດເຜີຍຕໍ່ປະຊາຊົນ;
4. ລາຍງານຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບໂຄງສ້າງຕົ້ນທຶນຂອງການຜະລິດຢາສຸບ ແລະ ລາຍຮັບ ປະຈຳປີ ໃຫ້ຂະແໜງການການເງິນ ແລະ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
5. ມອບພັນທະເຂົ້າກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;
6. ດຳເນີນທຸລະກິດຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ຢ່າງໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
7. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນຂອບເຂດພື້ນທີ່ການຜະລິດຂອງຕົນ;
8. ບ້ອງກັນ ແລະ ສິ່ງເສີມສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານໃນຂະບວນການຜະລິດຢາສຸບ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 20 (ບັບປຸງ) ພັນທະຂອງຜູ້ນຳເຂົ້າ

ຜູ້ນຳເຂົ້າຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຢາສຸບ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ນຳເຂົ້າຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ທີ່ມີຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫຼາກ, ວັນ, ເດືອນ, ປີຜະລິດ, ຕິດສະແຕມພາສີໃສ່ ຊອງ, ຕຸດ, ຫີບ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ມອບພັນທະເຂົ້າກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ດຳເນີນທຸລະກິດຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ຢ່າງໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
5. ລາຍງານຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບສ່ວນປະກອບ, ສ່ວນປະສົມ, ຈຳນວນຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ຂອງແຕ່ລະຍີ່ຫໍ້, ການຕະຫຼາດຢາສຸບ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຕະຫຼາດ ແລະ ສານທີ່ເກີດຈາກການເຜົາໄໝ້ ພ້ອມດ້ວຍຕົວຢ່າງໃຫ້ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ສອງຄັ້ງຕໍ່ປີ ເພື່ອດຳເນີນການກວດສອບ ແລະ ເປີດເຜີຍຕໍ່ປະຊາຊົນ;
6. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 21 (ບັບປຸງ) ພັນທະຂອງຜູ້ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຊື້ ຂາຍ

ຜູ້ຈຳໜ່າຍ ແລະ ຊື້ ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຢາສຸບ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ຂໍອະນຸຍາດ ກ່ຽວກັບການຈຳໜ່າຍ, ຊື້ ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ຮັບປະກັນໃຫ້ມີສະຖານທີ່ ທີ່ເໝາະສົມໃນການຈຳໜ່າຍ ແລະ ຊື້ ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນ ຢາສຸບ;
4. ຂາຍຜະລິດຕະພັນຢາສຸບທີ່ມີ ຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫຼາກ, ວັນ, ເດືອນ, ປີ ຜະ ລິດ, ຕິດສະແຕມອາກອນ ແລະ/ຫຼື ສະແຕມພາສີ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບການເທົ່ານັ້ນ;
5. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 22 (ບັບປຸງ) ພັນທະຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ

ຜູ້ຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຢາສຸບ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ສຸບຢາໃນສະຖານທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສຸບ;
3. ເຄົາລົບສິດຂອງຜູ້ບໍ່ສຸບຢາ ແລະ ຜູ້ຢູ່ໃກ້ຄຽງ ດ້ວຍການບໍ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ໄດ້ຮັບຄວັນ ຢາສຸບຂອງຕົນ;
4. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍບໍ່ຖິ້ມກິດ ຫຼື ກອກຢາສຸບ ຊະຊາຍ;
5. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 3

ການບັນຈຸ, ການຫຸ້ມຫໍ່,

ຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫຼາກ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ

ມາດຕາ 23 (ບັບປຸງ) ການບັນຈຸ

ການບັນຈຸຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ໃຫ້ບັນຈຸຊາວກອກ ຕໍ່ໜຶ່ງຊອງ, ສິບຊອງ ຕໍ່ໜຶ່ງຕູດ ແລະ ຫ້າສິບຕູດ ຕໍ່ໜຶ່ງຫີບ, ຍົກເວັ້ນ ຢາສຸບຊີກາ ແລະ ຢາສຸບອື່ນ.

ສຳລັບ ມາດຕະຖານຂອງ ຊອງ, ຕູດ, ຫີບ ແລະ ກອກ ຢາສຸບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 24 (ບັບປຸງ) ການຫຸ້ມຫໍ່

ການຫຸ້ມຫໍ່ ຊອງ, ຕູດ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງ ປະເທດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ, ສະຫຼາກ ຕາມການກຳນົດຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ

ຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ ປະກອບດ້ວຍ ຄຳເຕືອນສຸຂະພາບທີ່ເປັນ ຮູບພາບ ແລະ ຂໍ້ຄວາມ.

ຄຳເຕືອນສຸຂະພາບທີ່ເປັນຮູບພາບ ແມ່ນ ຮູບພາບທີ່ສະແດງເຖິງຜົນຮ້າຍ ຫຼື ພະຍາດທີ່ເກີດ ຈາກການຊົມໃຊ້ຢາສູບ, ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສູບມື້ສອງ ແລະ ຜົນສະທ້ອນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຊຶ່ງຕ້ອງພິມໃສ່ທາງນອກເບື້ອງເທິງຂອງດ້ານໜ້າ, ຫຼັງ ແລະ ຢູ່ລຸ່ມຂໍ້ຄວາມຂອງແຕ່ລະຊອງ, ຕຸດ ໃຫ້ເຫັນໄດ້ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນຢາສູບຮັບຮູ້.

ຄຳເຕືອນສຸຂະພາບທີ່ເປັນຂໍ້ຄວາມ ແມ່ນ ຄຳເຕືອນທີ່ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງແຕ່ລະຮູບ ພາບ ກ່ຽວກັບຜົນຮ້າຍ ຫຼື ພະຍາດທີ່ເກີດຈາກການຊົມໃຊ້ຢາສູບ, ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສູບມື້ສອງ ແລະ ຜົນ ສະທ້ອນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຊຶ່ງຕ້ອງພິມໃສ່ຂອບເທິງສຸດຂອງແຕ່ລະ ຊອງ, ຕຸດ ແລະ ຢູ່ດ້ານເທິງຂອງຮູບພາບ. ຄຳເຕືອນສຸຂະພາບທີ່ເປັນຂໍ້ຄວາມ ຕ້ອງພິມເປັນພາສາລາວ.

ການພິມຄຳເຕືອນສຸຂະພາບເປັນ ຮູບພາບ ແລະ ຂໍ້ຄວາມ ຕ້ອງມີຂະໜາດ, ຕຳແໜ່ງຂອງຕົວ ອັກສອນ, ຄຳຄວາມເຂັ້ມຂອງສີ, ສັນຍາລັກ ແລະ ການສະແດງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕາມລະບຽບການທີ່ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ສະຫຼາກ

ສະຫຼາກ ແມ່ນ ຂໍ້ຄວາມທີ່ພິມໃສ່ດ້ານຂ້າງທາງນອກຂອງແຕ່ລະ ຊອງ ແລະ ຕຸດ ເພື່ອສະແດງ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນຢາສູບຮັບຮູ້.

ສະຫຼາກຜະລິດຕະພັນຢາສູບ ທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງພິມ ຂໍ້ຄວາມເປັນພາສາລາວ ກ່ຽວກັບສານເຄມີໃນຄວັນຢາສູບ ຫຼື ຜົນຮ້າຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບຮັບຮູ້.

ສຳລັບເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບແບບ ຂອງສະຫຼາກ ໃຫ້ຢະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ກຳນົດອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 4

ລາຄາ ແລະ ອາກອນ ຢາສູບ

ມາດຕາ 27 (ປັບປຸງ) ລາຄາຢາສູບ

ລາຄາຢາສູບ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການດັດສິມໂດຍຜ່ານນະໂຍບາຍອາກອນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອ ຫຼຸດຜ່ອນການຊົມໃຊ້ຢາສູບຢູ່ໃນສັງຄົມ.

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ມີໜ້າທີ່ຕິດຕາມ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບລາຄາຢາສູບໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອປັບປຸງນະໂຍບາຍອາກອນຢາສູບໃຫ້ລົມເຫດສົມຜົນ.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ອາກອນຢາສູບ

ອາກອນຢາສູບ ຕ້ອງເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບການຂະຫຍາຍຕົວທາງ ດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຄວາມສາມາດຊື້ຢາສູບ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳຂອງສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການຄວບຄຸມຢາສູບ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການຊົມໃຊ້ຢາສູບ.

ພາກທີ IV

ການປົກປ້ອງສຸຂະພາບຈາກຜົນຮ້າຍຂອງຢາສູບ

ໝວດທີ 1

ການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ,

ການໂຄສະນາ, ສຸຂະສຶກສາ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວິໄຈ

ການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວິໄຈ ແມ່ນ ຂະບວນການເກັບກຳ, ລວບລວມ ແລະ ວິເຄາະ ຂໍ້ມູນ ຢ່າງເປັນລະບົບ ກ່ຽວກັບປັດໄຈ ຫຼື ສາເຫດຕົ້ນຕໍ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດຜົນຮ້າຍຂອງຢາສູບ ຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຄອບຄົວ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນ ການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວິໄຈ ກ່ຽວກັບຜົນຮ້າຍຂອງການຊົມໃຊ້ຢາສູບ, ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສູບມືສອງ, ການໂຄສະນາ, ການສົ່ງເສີມ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ ແລະ ການອຸປະຖຳຈາກອຸດສາຫະກຳຢາສູບ, ສະພາບການສູບຢາ, ຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ, ໂຄງສ້າງລາຄາຕົ້ນທຶນຢາສູບ, ພາສີ ແລະ ອາກອນຢາສູບ, ຄວາມສາມາດຊື້ຢາສູບ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປິ່ນປົວພະຍາດທີ່ເກີດຈາກຢາສູບ, ຢາສູບນອກລະບົບ, ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກຕົ້ນຢາສູບ, ຜົນກະທົບຕໍ່ຊາວກະສິກອນປູກຕົ້ນຢາສູບ, ການປູກພືດເສດຖະກິດຊະນິດອື່ນທີ່ແທນການປູກຕົ້ນຢາສູບ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ການໂຄສະນາ ແລະ ສຸຂະສຶກສາ

ການໂຄສະນາ ແລະ ສຸຂະສຶກສາ ແມ່ນ ວິທີການປູກລະດົມ, ໃຫ້ຄວາມຮູ້, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ດ້ານວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບຜົນຮ້າຍຂອງການຊົມໃຊ້ຢາສູບ ແລະ ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສູບມືສອງ ໂດຍຜ່ານສື່ມວນຊົນ ແລະ ວິທີການອື່ນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໂຄສະນາ ແລະ ສຸຂະສຶກສາ ກ່ຽວກັບ ຜົນຮ້າຍຂອງການຊົມໃຊ້ຢາສູບ ແລະ ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສູບມືສອງ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລະ ທົ່ວສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ຍິງ, ເດັກ, ເຍົາວະຊົນ, ຊາວໜຸ່ມ, ນັກຮຽນ, ນັກສຶກສາ ເພື່ອໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກການຊົມໃຊ້ຢາສູບ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ການເຂົ້າເຖິງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ມີສິດເຂົ້າເຖິງ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຢາສູບ ເປັນຕົ້ນ ຜົນຮ້າຍຂອງການສູບຢາ ແລະ ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສູບມືສອງ, ຜົນດີຂອງການບໍ່ສູບຢາ, ການອອກຢາສູບ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ປອດຄວັນຢາສູບ.

ໝວດທີ 2
ສະຖານທີ່ຫ້າມສູບຢາ

ມາດຕາ 32 (ບັບປຸງ) ສະຖານທີ່ຫ້າມສູບຢາທັງພາຍໃນ ແລະ ນອກອາຄານ

ສະຖານທີ່ຫ້າມສູບຢາທັງພາຍໃນ ແລະ ນອກອາຄານ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ;
2. ສະຖານການສຶກສາ;
3. ສະຖານທີ່ຫຼິ້ນກິລາ;
4. ພາຍໃນພາຫະນະໂດຍສານສາທາລະນະທາງບົກ, ທາງນໍ້າ ແລະ ທາງອາກາດ;
5. ສະຖານທີ່ມີເຊື້ອໄຟ ແລະ ວັດຖຸອັນຕະລາຍ;
6. ສວນສາທາລະນະ, ຫໍພິພິທະພັນ, ຫໍວັດທະນະທຳ, ໂຮງມະຫໍລະສົບ, ໂຮງລະຄອນ, ໂຮງກາຍະສິນ, ໂຮງຮູບເງົາ, ສາສະນະສະຖານ, ປູສະນິຍະສະຖານ, ອະນຸສອນສະຖານ ແລະ ສະໂມສອນ;
7. ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ມີປ້າຍຫ້າມສູບຢາ ແລະ ສະຖານທີ່ປອດຄວັນຢາສູບ.

ມາດຕາ 33 (ບັບປຸງ) ສະຖານທີ່ຫ້າມສູບຢາສະເພາະພາຍໃນອາຄານ

ສະຖານທີ່ຫ້າມສູບຢາສະເພາະພາຍໃນອາຄານ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳນັກງານຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
2. ຕຶກອາຄານຢູ່ໃນສະຖານີລົດໂດຍສານ, ລົດໄຟ, ສະໜາມບິນ, ທ່າເຮືອ ແລະ ສະຖານທີ່ສ່ວນລວມອື່ນ;
3. ສູນການຄ້າ, ຮ້ານສັບພະສິນຄ້າ, ຕະຫຼາດ ແລະ ຮ້ານຂາຍເຄື່ອງທົ່ວໄປ;
4. ຕຶກອາຄານຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທ່ອງທ່ຽວ, ສວນສັດ ແລະ ຊຸມຊົນແອອັດ;
5. ເຮືອນພັກ, ໂຮງແຮມ, ຮ້ານອາຫານ, ຮ້ານກິນດື່ມ, ຮ້ານຄາລາໂອເກະ ແລະ ຮ້ານບັນເທີງ;
6. ຮ້ານນວດ, ສະປາ, ຮົມຢາ, ຕັດຜົມ ແລະ ເສີມສວຍ;
7. ສະຖານທີ່ອື່ນ ຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານ ແລະ/ຫຼື ເຈົ້າຂອງສະຖານທີ່.

ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວເທິງນີ້ ຕ້ອງຈັດສັນໃຫ້ມີບ່ອນສູບຢາສະເພາະຢູ່ນອກອາຄານ ຊຶ່ງຫ່າງຈາກຕົວອາຄານ ຢ່າງໜ້ອຍ ສິບແມັດ ໂດຍກຳນົດເນື້ອທີ່ບໍ່ເກີນ ຫ້າ ຕາແມັດ, ມີຖາດເຂ່ຍຂີ້ກອກຢາ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຫຼັງຄາ.

ສະຖານທີ່ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີໜຶ່ງ ຂອງມາດຕານີ້ ເຈົ້າຂອງສະຖານທີ່ສາມາດກຳນົດໃຫ້ເປັນສະຖານທີ່ຫ້າມສູບຢາ ທັງພາຍໃນ ແລະ ນອກອາຄານ ກໍໄດ້.

ພາກທີ V
ການແກ້ໄຂຜົນຮ້າຍຂອງຢາສູບ

ມາດຕາ 34 (ບັບປຸງ) ການປຸກລະດົມໃຫ້ອອກຢາສູບ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປຸກລະດົມໃຫ້ຜູ້ສູບຢາ ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈເຖິງຜົນຮ້າຍຂອງຢາສູບ ຕໍ່ ຕົນເອງ, ຄອບຄົວ, ສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ອອກຢາສູບ.

ມາດຕາ 35 ການບໍາບັດ ແລະ ປິ່ນປົວ

ຜູ້ຕິດຢາສູບ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນຮ້າຍຈາກຢາສູບ ຕ້ອງສະໝັກໃຈຕື່ມຕົວບໍາບັດ ແລະ ປິ່ນປົວ ດ້ວຍການເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ສັງຄົມ ແລະ ໂຮງໝໍ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຕ້ອງການອອກຢາສູບ

ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຕ້ອງການອອກຢາສູບ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອະທິບາຍ, ຊີ້ແຈງຜົນຮ້າຍຂອງການຊົມໃຊ້ຢາສູບ ແລະ ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສູບມີສອງ;
2. ແນະນຳຜົນດີຂອງການບໍ່ຊົມໃຊ້ຢາສູບ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ແນະນຳວິທີການອອກຢາສູບ;
3. ຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງການອອກຢາສູບ;
4. ຈັດກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເພື່ອສົ່ງເສີມການອອກຢາສູບ;
5. ນຳໃຊ້ວິທີອື່ນ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມເໝາະສົມ.

ໂຮງໝໍ ສູນກາງ, ພາກ, ຂັ້ນ ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ໂຮງໝໍນ້ອຍ ຕ້ອງເຊື່ອມສານວຽກງານໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຕ້ອງການອອກຢາສູບ ເຂົ້າໃນໂຄງປະກອບການບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ທີ່ມີຢູ່.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການອອກຢາສູບ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 37 ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ໄດ້ຮັບຄວັນຢາສູບ

ຜູ້ໄດ້ຮັບຄວັນຢາສູບ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ວຍການແນະນຳກ່ຽວກັບຜົນຮ້າຍຂອງຄວັນຢາສູບ, ເປັນເຈົ້າການປົກປ້ອງຕົນເອງ ດ້ວຍການອອກຫ່າງຈາກຜູ້ສຸບຢາ ຫຼື ມີສິດສະເໜີໃຫ້ຜູ້ສຸບຢາໄປສູບຢູ່ບ່ອນອື່ນທີ່ຫ່າງຈາກຕົນ. ເມື່ອໄດ້ຮັບຜົນຮ້າຍ, ເຈັບເປັນຈາກຄວັນຢາສູບແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວກໍມີສິດໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ, ເບິ່ງແຍງ ແລະ ປິ່ນປົວ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ.

ພາກທີ VI

ຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຢາສູບ

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດ

ລັດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄວບຄຸມ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມກວດກາ ວຽກງານຄວບຄຸມຢາສູບ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຕ້ອງການອອກຢາສູບ ແລະ ປິ່ນປົວ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນຮ້າຍຈາກການຊົມໃຊ້ຢາສູບ ແລະ ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສູບມີສອງ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງການຈັດຕັ້ງພາກລັດ

ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກຳນົດຈຸດປະສານງານ, ຕິດຕາມກວດກາ ວຽກງານຄວບຄຸມຢາສູບ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຄະນະກຳມະການເພື່ອການຄວບຄຸມຢາສູບແຕ່ລະຂັ້ນ.

ມາດຕາ 40 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພາກເອກະຊົນ

ພາກເອກະຊົນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການປະກອບສ່ວນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວບຄຸມຢາສູບ ເປັນຕົ້ນ ການໂຄສະນາ, ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຕ້ອງການອອກຢາສູບ, ຈັດສະຖານທີ່ຫ້າມສູບຢາ, ຈັດບ່ອນສະເພາະໃຫ້ສູບຢາ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດແຕ່ລະຂັ້ນ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ

ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ເປັນຕົ້ນ ການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ບຸກລະດົມ ໃຫ້ທຸກຊັ້ນຄົນເຫັນໄດ້ຜົນຮ້າຍຂອງ ການຊົມໃຊ້ຢາສຸບ, ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສຸບມືສອງ, ການສ້າງຄ່ານິຍົມໃນການບໍ່ຊົມໃຊ້ຢາສຸບ, ສ້າງໃຫ້ຊຸມ ຊົນປອດຄວັນຢາສຸບ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ສຸບຢາອອກຢາສຸບ.

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄອບຄົວ

ຄອບຄົວ ມີບົດບາດສໍາຄັນ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນໃນການສຶກສາອົບຮົມ, ລະດົມໃຫ້ສະມາຊິກຄອບຄົວບໍ່ຊົມໃຊ້ຢາສຸບ, ອອກຢາສຸບ, ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ສະມາຊິກຄອບຄົວເຂົ້າໃຈ, ຮັບຮູ້ ເຖິງຜົນຮ້າຍຂອງການຊົມໃຊ້ຢາສຸບ ແລະ ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສຸບມືສອງ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຄອບຄົວຕົວແບບປອດ ຄວັນຢາສຸບ.

ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນ

ບຸກຄົນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ເປັນເຈົ້າຕົນເອງໃນການຫ່າງໄກຈາກຢາສຸບ ແລະ ປົກປ້ອງ ຕົນເອງຈາກການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສຸບມືສອງ, ເປັນແບບຢ່າງ ແກ່ບຸກຄົນອື່ນໃນການບໍ່ຊົມໃຊ້ຢາສຸບ ແລະ ອອກ ຢາສຸບ, ຫຼີກເວັ້ນການຊວນເຊື່ອໃຫ້ຊົມໃຊ້ຢາສຸບ, ສູບຢາໃນສະຖານທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສູບ, ປະກອບສ່ວນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳຄວບຄຸມຢາສຸບ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຜົນຮ້າຍຂອງການຊົມໃຊ້ ຢາສຸບ ແລະ ການໄດ້ຮັບຄວັນຢາສຸບມືສອງ.

**ພາກທີ VII
ກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບ**

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບ

ກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບ ແມ່ນ ກອງທຶນສິ່ງເສີມສຸຂະພາບ ທີ່ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳໂດຍກົງຂອງຄະນະ ກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອການຄວບຄຸມຢາສຸບ ທີ່ມີໜ້າທີ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງກອງ ທຶນ ໃຫ້ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ລັດ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ແຫຼ່ງຂອງກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບ

ກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບ ໄດ້ມາຈາກແຫຼ່ງ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ສອງສ່ວນຮ້ອຍ ເກັບເພີ່ມຈາກອາກອນຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ທີ່ລັດຈັດເກັບ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນໜຶ່ງສ່ວນຮ້ອຍ ໃນທຸກ ສອງປີ;
3. ສອງຮ້ອຍກີບ ຕໍ່ຊອງ ຂອງຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ທຸກປະເພດທີ່ຜະລິດພາຍໃນ ແລະ ນຳ ເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນ ສອງຮ້ອຍກີບ ຕໍ່ຊອງ ໃນທຸກ ສອງປີ;

4. ການບໍລິຈາກຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນທັງພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຍົກເວັ້ນການບໍລິຈາກ ແລະ/ຫຼື ອຸປະຖໍາຈາກອຸດສາຫະກໍາຢາສຸບ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ;

5. ການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກໍາຫາລາຍໄດ້ທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ.

ມາດຕາ 46 (ບັບປຸງ) ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບ

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນໍາຂອງຄະນະກໍາມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອການຄວບຄຸມຢາສຸບ.

ກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບ ໃຫ້ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຄະນະກໍາມະການເພື່ອການຄວບຄຸມຢາສຸບ ແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານກອງທຶນ;

2. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ;

3. ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການບັບປຸງຄຸນນະພາບການບໍລິການສາທາລະນະສຸກ;

4. ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກອງທຶນປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ.

ການນໍາໃຊ້ກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບຂອງພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມແຜນງານ ແລະ ແຜນກິດຈະກໍາ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ທຸກລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍ ຕ້ອງຜ່ານລະບົບບັນຊີຂອງຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ, ລົງບັນຊີຕາມຫຼັກການ ແລະ ລະບຽບການພື້ນຖານການບັນຊີແຫ່ງລັດ.

ສໍາລັບ ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ນໍາໃຊ້ກອງທຶນ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ VIII

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 47 (ບັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ສັງຄົມ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜັບສະໜູນການໂຄສະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;

2. ສຸບຢາໃນສະຖານທີ່ຫ້າມສຸບ;

3. ຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບຮຸບແບບໃໝ່ ເປັນຕົ້ນ ຢາສຸບໄຟຟ້າ, ຢາສຸບລະເຫີຍອາຍ, ຢາສຸບຊີຊາ ຫຼື ບາຣາກ;

4. ໃຫ້ເດັກທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ສິບແປດປີ ຊົມໃຊ້ຢາສຸບ;

5. ຊັກຊວນເດັກທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ສິບແປດປີ ຊົມໃຊ້ຢາສຸບ ແລະ ຊີ້ ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;

6. ເຂົ້າຮ່ວມການຜະລິດ, ນໍາເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຊີ້ ຫຼື ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

7. ຮັບເອົາການອຸປະຖໍາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຈາກບໍລິສັດຢາສຸບ, ຜູ້ປະກອບການໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ທີ່ເປັນເງິນສົດ, ການກູ້ຢືມ, ລາງວັນ, ທຶນສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ທຶນການສຶກສາ,

ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ເຄື່ອງຕ້ອນ, ຂອງຝາກ, ຂອງຂວັນ ລວມທັງ ການຮັບຮອງ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳ ທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມຂອງບໍລິສັດຢາສຸບ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານການຄ້າ, ຍົກເວັ້ນການ ປະຕິບັດພັນທະໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

8. ໂຄສະນາຜະລິດຕະພັນຢາສຸບໃນທຸກຮູບແບບ;
9. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 48 (ບັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບໍລິສັດຢາສຸບ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ

ຫ້າມ ບໍລິສັດຢາສຸບ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຈຳໜ່າຍ, ຊື້ ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບທີ່ບໍ່ມີຄຳເຕືອນສຸ ຂະພາບ ແລະ ສະຫຼາກ, ວັນ, ເດືອນ, ປີ ຜະລິດ, ສະແຕັມພາສີ, ອາກອນ, ຢາສຸບນອກລະບົບ, ເຖື່ອນ, ເສຍຄຸນ, ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບຮຽນແບບ ຫຼື ປອມ;
2. ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ສົ່ງຜ່ານ, ຊື້ ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບຮູບແບບໃໝ່ ເປັນຕົ້ນ ຢາສຸບໄຟຟ້າ, ຢາສຸບລະເຫີຍອາຍ, ຢາສຸບຊີຊາ ຫຼື ບາຣາກຸ;
3. ຜະລິດຢາສຸບທີ່ບັນຈຸຫຼຸດ ຫຼື ເກີນ ຊາວກອກ ຕໍ່ໜຶ່ງຊອງ, ສິບຊອງ ຕໍ່ໜຶ່ງຕຸດ, ຫ້າສິບຕຸດ ຕໍ່ໜຶ່ງຫີບ;
4. ຂາຍຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ໂດຍຜ່ານທາງສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ຫຼື ສື່ສັງຄົມອອນລາຍ;
5. ຂາຍຜະລິດຕະພັນຢາສຸບໂດຍແຈກ, ແຖມຜະລິດຕະພັນຢາສຸບຕົວຢ່າງ, ຫຼຸດລາຄາ, ໃຫ້ລ້າ, ແລກປ່ຽນຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ກັບສິນຄ້າອື່ນ ຫຼື ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ;
6. ຂາຍຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ດ້ວຍເຄື່ອງຈັກຂາຍຢາສຸບແບບອັດຕະໂນມັດ;
7. ໂຄສະນາຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ທຸກຮູບແບບ ທີ່ເປັນການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມການສຸບຢາ, ການຈຳໜ່າຍ, ການຊື້ ແລະ ການຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ລວມທັງສະແດງຂໍ້ຄວາມ ຫຼື ສັນຍາລັກ ເພື່ອ ປຸກລະດົມໃຫ້ຊົມໃຊ້ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;
8. ອຸປະຖຳ, ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຈັດກິດຈະກຳສະແດງຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມ ເພື່ອ ຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ທຸລະກິດຢາສຸບ;
9. ແຈກບັດເຂົ້າຊົມການແຂ່ງຂັນກິລາ, ສະແດງສິລະປະ, ວັນນະຄະດີ ຫຼື ກິດຈະກຳອື່ນ, ໃຫ້ບໍລິການກິດຈະກຳທາງສັງຄົມ, ສ່ຽງໂຊກ, ຊົງລາງວັນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ເພື່ອເປັນການຕອບແທນແກ່ຜູ້ຊື້ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ຫຼື ຜູ້ນຳເອົາສິ່ງຫຸ້ມຫໍ່ ຫຼື ສະຫຼາກ ຫຼື ສົ່ງຂອງອື່ນ ກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນຢາສຸບມາ ແລກປ່ຽນ ຫຼື ແລກຊື້;
10. ແຈກຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ໃຫ້ທົດລອງສຸບຢາ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ ເພື່ອເປັນການຈູງໃຈໃຫ້ ປະຊາຊົນບໍລິໂພກຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;
11. ນຳໃຊ້ເດັກທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ສິບແປດປີ ຊື້ ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;
12. ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຕໍ່ຄຸນລັກສະນະຂອງຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ເຊັ່ນ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ຮູບແບບ, ສີສັນ ຫຼື ສັນຍາລັກອື່ນ;
13. ໃຫ້ສິນບິນແກ່ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
14. ແຊກແຊງການພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ ແລະ ເອກະສານ ທາງດ້ານວິຊາການຂອງລັດໃນທຸກຂັ້ນ;
15. ບັງຄັບ, ນາບຊຸ່, ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
16. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ຈໍາໜ່າຍ, ຂາຍຍ່ອຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ

ຫ້າມ ຜູ້ຈໍາໜ່າຍ, ຂາຍຍ່ອຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ວາງຂາຍ ຫຼື ຍົນຍອມ ໃຫ້ວາງຂາຍຜະລິດຕະພັນຢາສູບ ຢ່າງເປີດເຜີຍ, ສະແດງຍີ່ຫໍ້ ຫຼື ລາຄາຂອງຜະລິດຕະພັນຢາສູບ;
2. ຈໍາໜ່າຍ, ຊື້ ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບຮູບແບບໃໝ່ ເປັນຕົ້ນ ຢາສູບໄຟຟ້າ, ຢາສູບລະເບີຍອາຍ, ຢາສູບຊີຊາ ຫຼື ບາຣາກູ;
3. ຂາຍຜະລິດຕະພັນຢາສູບແບບແຜງລອຍ ຫຼື ເຄື່ອນທີ່;
4. ແບ່ງຂາຍຜະລິດຕະພັນຢາສູບເປັນກອກ;
5. ຈໍາໜ່າຍ, ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ ຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ, ການສຶກສາ, ກິລາ, ຫ້ອງການລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ໂຮງມະຫໍລະສົບ, ຫໍວັດທະນະທຳ, ຫໍພິພິທະພັນ, ໂຮງລະຄອນ, ໂຮງກາຍະສິນ, ໂຮງຮູບເງົາ, ພາຍໃນພາຫະນະໂດຍສານສາທາລະນະ, ສາສະນະສະຖານ, ສວນສາທາລະນະ, ສວນສັດ, ສະໜາມເດັກຫຼິ້ນ, ງານບຸນປະເພນີ ແລະ ງານສັງຄົມຕ່າງໆ;
6. ຈໍາໜ່າຍ, ຂາຍຜະລິດຕະພັນຢາສູບທີ່ເປັນການສົ່ງເສີມ ດ້ວຍການ ຫຼຸດລາຄາ, ແລກ, ແຈກ, ແຖມ, ເອົາຜະລິດຕະພັນໃຫ້ລ້າ ຫຼື ແລກປ່ຽນຜະລິດຕະພັນຢາສູບກັບສິນຄ້າອື່ນ;
7. ຈໍາໜ່າຍ, ຂາຍຜະລິດຕະພັນຢາສູບ ໃຫ້ເດັກທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ສິບແປດປີ ຫຼື ໃຫ້ເດັກທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ສິບແປດປີ ຊື້ ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ;
8. ຂາຍຜະລິດຕະພັນຢາສູບ ດ້ວຍເຄື່ອງຈັກຂາຍຢາສູບແບບອັດຕະໂນມັດ;
9. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 50 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ

ຫ້າມ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ຕໍາແໜ່ງ, ໜ້າທີ່, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຂູ່ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ຜູ້ອື່ນ;
2. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບສິນບິນ, ເປັນສື່ກາງໃນການໃຫ້ ຫຼື ຮັບສິນບິນ;
3. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ ຫຼື ທາງລັດຖະການ, ກົດໝວງ, ຖ່ວງດຶງ, ປອມແປງ ເອກະສານ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານຄວບຄຸມຢາສູບທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ;
4. ສົ່ງເສີມ, ປົກປ້ອງ ຫຼື ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບຜູ້ປະກອບການທີ່ບໍ່ຖືກກົດໝາຍ;
5. ພົວພັນກັບບໍລິສັດຢາສູບ ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີ ມີຄວາມຈໍາເປັນບົນພື້ນຖານຄວາມໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້ ຕາມກົດໝາຍ;
6. ຮັບເອົາຕົວແທນບໍລິສັດຢາສູບ, ຜູ້ປະກອບການມາເປັນສະມາຊິກ ຫຼື ທີ່ປຶກສາ ຫຼື ປະກອບເປັນຄະນະກຳມະການເພື່ອການຄວບຄຸມຢາສູບ ລວມທັງການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຄວບຄຸມຢາສູບໃນທຸກຮູບແບບ;
7. ຮັບເອົາຮ່າງກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ເອກະສານ ທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສູບ ທີ່ສະເໜີໂດຍບໍລິສັດຢາສູບ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງບໍລິສັດຢາສູບ, ຜູ້ປະກອບການ ລວມທັງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນທີ່ລາອອກ, ຮັບບໍາເນັດ ຫຼື ບໍານານ ໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ;
8. ຮັບເອົາການອຸປະຖໍາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຈາກບໍລິສັດຢາສູບ, ຜູ້ປະກອບການ ໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ເປັນເງິນສົດ, ກູ້, ລາງວັນ, ທຶນສໍາລັບ ການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ທຶນການສຶກສາ, ຫັດສະນະສຶກ

ສາ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ເຄື່ອງຕ້ອນ, ຂອງຝາກ, ຂອງຂວັນ ລວມທັງການຮັບຮອງ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳ ທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມຂອງບໍລິສັດຢາສຸບ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານການຄ້າ ຍົກເວັ້ນການ ຈ່າຍພັນທະໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

9. ອະນຸຍາດໃຫ້ ມີການໂຄສະນາ ແລະ ການສົ່ງເສີມຜະລິດຕະພັນຢາສຸບໃນທຸກຮູບແບບ;

10. ອະນຸຍາດໃຫ້ ພະນັກງານ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າບໍລິສັດຢາສຸບບັນທຶກພາບ ແລະ/ຫຼື ສຽງໃນ ກອງປະຊຸມ, ສົນທະນາ ແລະ ການພົວພັນອື່ນ ຮ່ວມກັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ ເພື່ອນຳໄປ ໃຊ້ໃນຈຸດປະສົງທາງດ້ານການຄ້າ;

11. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ IX

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ

ມາດຕາ 51 (ບັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ

ລັດຖະບານຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບ ເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໂດຍປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;
2. ພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ດຳເນີນໄປຢ່າງມີປະສິດທິພາບນັ້ນ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະ ການເພື່ອການຄວບຄຸມຢາສຸບຂຶ້ນ.

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການເພື່ອການຄວບຄຸມຢາສຸບ ໄດ້ກຳ ນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 52 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ແລະ ບັບປຸງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;

2. ຈັດຕັ້ງ, ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ໃຫ້ເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;

3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບໃຫ້ກວ້າງຂວາງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ;

4. ຊີ້ນຳນຳພາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວິໄຈ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ;

5. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
6. ກຳນົດກົນໄກການຄຸ້ມຄອງກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບ;
7. ອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ;
8. ສະໜັບສະໜູນການໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ປຶກສາການອອກຢາສຸບ, ການບົ່ມປິວ, ການບຳບັດຮັກສາ ແລະ ການຟື້ນຟູສຸຂະພາບຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ຢາສຸບທີ່ຕ້ອງການອອກຢາສຸບ;
9. ຊີ້ນຳໃນການເຊື່ອມສານວຽກງານໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ປຶກສາ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຕ້ອງການອອກຢາສຸບພາຍໃນໂຮງໝໍສູນກາງ, ພາກ;
10. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ສະໜອງ, ສັບຊ້ອນ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ;
11. ຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄຳເຫັນ ກ່ຽວກັບການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຈຳໜ່າຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;
12. ສັງລວມຂໍ້ມູນ ຮ້ານຂາຍຍົກ, ຂາຍຍ່ອຍ ແລະ ຈິດແຈ້ງເອກະສານ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;
13. ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ, ສະເໜີໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກສັນຍາ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້;
14. ນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຢາສຸບ;
15. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ;
16. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນໃນການກຳນົດໂຄງສ້າງ ແລະ ອັດຕາອາກອນ, ການຈັດເກັບລາຍຮັບ ແລະ ນຳໃຊ້ກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;
17. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ;
18. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
19. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 53 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງ, ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການໃຫ້ເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳລະອຽດ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ;
3. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

4. ອອກ, ສະເໜີອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຄວບຄຸມຢາສຸບ;
5. ສະໜັບສະໜູນການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ, ປຶກສາການອອກຢາສຸບ, ການປິ່ນປົວ, ການບໍາບັດ ຮັກສາ ແລະ ການຟື້ນຟູສຸຂະພາບຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ຢາສຸບ ທີ່ຕ້ອງການອອກຢາສຸບ;
6. ຊີ້ນໍາໃນການເຊື່ອມສານວຽກງານໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ, ປຶກສາ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຕ້ອງການ ອອກຢາສຸບ ພາຍໃນໂຮງໝໍ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
7. ສະເໜີ ສ້າງ, ບໍາລຸງ, ຍົກລະດັບ, ສະໜອງ, ສັບຊ້ອນ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ບຸກຄະລາ ກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ;
8. ຄົ້ນຄວ້າ, ປະກອບຄໍາເຫັນ ກ່ຽວກັບການຂໍອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງບໍລິສັດນໍາເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຈໍາໜ່າຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;
9. ປະສານສົມທົບກັບພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃນ ການອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຂາຍຍົກຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;
10. ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຢາສຸບ ຫຼື ສະເໜີກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອຂໍທິດຊີ້ນໍາ ແລະ ແກ້ໄຂ;
11. ສະເໜີຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບການໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກສັນຍາ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້;
12. ເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ຮ້ານຂາຍຍົກ ແລະ ຈົດແຈ້ງເອກະສານ ກ່ຽວກັບການນໍາເຂົ້າຜະລິດຕະ ພັນຢາສຸບ ພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
13. ນໍາໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມ ຢາສຸບ;
14. ປະສານສົມທົບກັບພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ;
15. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ຕາມການ ມອບໝາຍ;
16. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ຕໍ່ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
17. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 54 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງ, ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ໃຫ້ເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກົດຈະກໍາລະອຽດ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວ ກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ;
3. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ພາຍໃນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;

4. ອອກ, ສະເໜີອອກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ຄວບຄຸມຢາສຸບ;
5. ສະໜັບສະໜູນການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ, ປຶກສາການອອກຢາສຸບ, ການປິ່ນປົວ, ການບໍາບັດ ຮັກສາ ແລະ ການຟື້ນຟູສຸຂະພາບຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ຢາສຸບທີ່ຕ້ອງການອອກຢາສຸບ;
6. ຊີ້ນໍາໃນການເຊື່ອມສານວຽກງານ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ, ປຶກສາ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຕ້ອງການ ອອກຢາສຸບພາຍໃນ ໂຮງໝໍຊຸມຊົນ, ໂຮງໝໍນ້ອຍ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ຊົມໃຊ້ຢາສຸບເປັນປະເພນີ;
7. ສະເໜີ ສ້າງ, ບໍາລຸງ, ຍົກລະດັບ, ສະໜອງ, ສັບຊ້ອນ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ບຸກຄະລາ ກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ;
8. ປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະ ຄອນ ໃນການອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ຂາຍຍ່ອຍຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;
9. ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຢາສຸບ ຫຼື ສະເໜີພະແນກ ສາທາລະນະສຸກຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອຂໍທິດຊີ້ນໍາ ແລະ ແກ້ໄຂ;
10. ສະເໜີຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບການໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ສັນຍາ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ;
11. ຕັ້ງກຳຂໍ້ມູນ ຮ້ານຂາຍຍ່ອຍຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ພາຍໃນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
12. ນໍາໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມ ຢາສຸບ;
13. ປະສານສົມທົບກັບ ຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ;
14. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ຕໍ່ພະແນກ ສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນ ປົກກະຕິ;
15. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 55 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ໂດຍສະເພາະ ການປະສານສົມທົບ, ຮ່ວມມື, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ຈັດກົດຈະກຳ, ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການປະຕິບັດມາດຕະການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມ ຢາສຸບ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ

ມາດຕາ 56 (ບັບປຸງ) ອົງການກວດກາວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ

ອົງການກວດກາວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 51 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການກວດກາແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສີ່ມວນຊົນ ແລະ ພົນລະເມືອງ.

ມາດຕາ 57 (ບັບປຸງ) ເນື້ອໃນການກວດກາວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ

ການກວດກາວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ແຜນການ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ປະກອບການ ກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ;
4. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ.

ມາດຕາ 58 (ບັບປຸງ) ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາແບບຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 59 (ບັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການເປັນແບບຢ່າງ, ປະກອບສ່ວນ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວບຄຸມຢາສຸບ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຜະລິດ, ການນຳເຂົ້າ, ການສົ່ງອອກ, ການຈຳໜ່າຍ, ຊື້ ຂາຍ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ສູບຢາໃນສະຖານທີ່ທຳມະຊາດ, ໂຄສະນາ ຜະລິດຕະພັນຢາສຸບໃນທຸກຮູບແບບ, ບໍ່ພິມຄຳເຕືອນສຸຂະພາບ, ສະຫຼາກ, ບໍ່ມອບພັນທະເຂົ້າກອງທຶນຄວບຄຸມຢາສຸບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ສຳລັບ ພຶດຕິກຳ ແລະ ອັດຕາ ການປັບໃໝ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ XI ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 61 ວັນງົດສູບຢາແຫ່ງຊາດ

ສປປ ລາວ ຖືເອົາ ວັນທີ 31 ພຶດສະພາ ຂອງທຸກປີ ເປັນວັນງົດສູບຢາແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການສ້າງຂະບວນການ, ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຢາສຸບ ແລະ ການສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ.

ມາດຕາ 62 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 63 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ ປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທຳວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄວບຄຸມຢາສຸບ ສະບັບເລກທີ 07/ສພຊ, ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2009.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປອ ໄຊສິມພອນ ພິມວິຫານ